

Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder

Tilrådning fra Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder om utvidelse av Kile naturreservat i Vennesla kommune

Vest-Agder fylke

Juli 2016

Innhold

Om verneområdet	3
Hjemmelsgrunnlag	3
Vurdering etter naturmangfoldloven kapittel II	4
Verneverdier	5
Verneformål	5
Andre interesser	5
Saksbehandling	6
Bakgrunn	6
Verneprosessen for området	6
Viktige endringer etter høring av verneplanen	7
Forvaltning, økonomiske og administrative konsekvenser	7
Lokal og sentral høring	7
Innkome høringsinnspill til verneplanen	8
Fylkesmannens kommentarer til innspillene	9
Fylkesmannens tilrådning	9
Vedlegg 1 – Beskrivelse av området	10
Vedlegg 2 – Verneforskrift	12

Forsidebilde: Blåveis, Kile. Foto: Pål Klevan / Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder.

Om verneområdet

Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder legger med dette fram forslag om utvidelse av Kile naturreservat i Vennesla kommune, Vest-Agder fylke. Vernet omfatter skogområder på privat eiendom som er tilbudt staten gjennom ordningen med frivillig vern. Eksisterende naturreservat foreslås utvidet med 85 daa fordi det ved en inkurie ble vernet for lite areal da vernevedtak ble fattet 11.12.2015. Totalt vil Kile naturreservat få et areal på om lag 264 daa. Området har regional verneverdi.

Området som foreslås vernet er:

Navn	Kommune	Areal utv.	Totalareal	Verneverdi
Kile	Vennesla	85 daa	264 daa	Regional (**)

Hjemmelsgrunnlag

Området foreslås vernet som en utvidelse av eksisterende Kile naturreservat i medhold av lov av 19. juni 2009 nr.100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven). I loven er det gitt hjemmel for opprettelse av ulike vernekategorier i §§ 35 til 39. Generelle mål for områdevern følger av naturmangfoldlovens § 33. Formålet med det enkelte verneområdet må imidlertid beskrives konkret og knyttes opp mot vilkårene som gjelder for den enkelte vernekategori i §§ 36 og 37. Naturreservat er den strengeste verneformen etter naturmangfoldloven.

Vedtak om opprettelse av naturreservater treffes av Kongen i statsråd etter naturmangfoldlovens § 37, som lyder slik:

«Som naturreservat kan vernes områder som

- a) inneholder truet, sjelden eller sårbar natur,
- b) representerer en bestemt type natur,
- c) på annen måte har særlig betydning for biologisk mangfold,
- d) utgjør en spesiell geologisk forekomst eller
- e) har særskilt naturvitenskapelig verdi.

Som naturreservat kan også vernes et område som er egnet til ved fri utvikling eller aktive gjenopprettingstiltak å få verneverdier som nevnt i første ledd.

I et naturreservat må ingen foreta noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet. Et naturreservat kan totalfredes mot all virksomhet, tiltak og ferdsel. I forskriften kan det gis bestemmelser om vern av kulturminner i reservatet.

Treffes vedtak om reservat som krever aktive gjenopprettingstiltak, eller vedtak om reservat der bruk er en forutsetning for bevaring av det biologiske mangfold, skal det samtidig med vernevedtaket legges fram et utkast til plan for skjøtsel for å sikre verneformålet. Planen kan omfatte avtale om bruk av arealer, enkeltelementer og driftsformer. Planen eller avtalen kan

inneholde bestemmelser om økonomisk kompensasjon til private som bidrar til områdets skjøtsel».

Vurdering etter naturmangfoldloven kapittel II

I henhold til naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, og det skal framgå av beslutningen hvordan disse prinsippene er tatt hensyn til og vektlagt i vurderingen av saken. Forvaltningsmålene i §§ 4 og 5 trekkes også inn i skjønnsutøvingen. Bestemmelsene i naturmangfoldloven skal inngå som en integrert del i skjønnsutøvingen ved saksbehandling av vernesaker etter naturmangfoldloven. Miljøkonsekvensene av vernet skal vurderes i et helhetlig og langsiktig perspektiv, der hensynet til det planlagte vernet og eventuelt tap eller forringelse av naturmangfoldet på sikt avveies.

Etter § 8 i naturmangfoldloven skal offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig, bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kunnskapsgrunnlaget om naturforholdene i det foreslåtte naturreservatet er innhentet gjennom naturfaglige registreringer. De naturfaglige registreringene dokumenterer godt viktige natur- og verneverdier i det foreslåtte naturreservatet og omfatter også funn av viktige naturtyper og flere truede arter.

Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder har vurdert verneforslagets effekt på naturverdiene. Verneforskriften åpner for at flere pågående aktiviteter kan videreføres, herunder tradisjonelt friluftsliv og bruk av området til små- og storviltjakt. For enkelte aktiviteter vil et vern imidlertid innebære restriksjoner, noe som gir verneverdiene en økt beskyttelse. Ut fra dagens kunnskap om arter og naturtyper i området vil de aktivitetene som er tillatt i henhold til verneforskriften, etter all sannsynlighet ikke få en vesentlig negativ innvirkning på natur- og verneverdiene. Vernebestemmelsene er til hinder for at det kan gjøres vesentlige inngrep i området. Etter Fylkesmannens vurdering vil vernet med stor grad av sannsynlighet føre til en positiv utvikling for artene og naturtypene, jf. naturmangfoldloven §§ 4 og 5.

Fylkesmannen er av den oppfatning at den foreliggende kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypenes utbredelse og økologisk tilstand i denne saken står i et rimelig forhold til sakens karakter, og mener derfor at kunnskapsgrunnlaget i naturmangfoldloven § 8 er oppfylt. På denne bakgrunn mener vi at det foreligger nok kunnskap om effekten av vernet slik at føre-var-prinsippet ikke får særlig vekt i denne saken, jf. naturmangfoldloven § 9.

Hvilke aktiviteter og tiltak som kan tillates i det foreslåtte verneområdet bestemmes av verneforskriften. Regulering av disse vil kunne vurderes med hensyn til samlet belastning i naturreservatet. Prinsippet i naturmangfoldloven § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning er med dette vurdert og tillagt vekt.

Prinsippet i naturmangfoldloven § 11 om at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver får ikke særlig betydning i denne saken ettersom et vern vil legge vesentlige begrensninger på hvilke tiltak som kan gjennomføres i området. Videre vil eventuelle

godkjente tiltak, som regel i samsvar med verneforskriften, ikke ha vesentlig negativ effekt på verneverdiene, registrerte naturtyper, arter eller økosystem. Når det gjelder § 12 kan for eksempel lokaliseringalternativer være aktuelt å vurdere i forbindelse med søknader om dispensasjon fra verneforskriften.

Verneverdier

Naturkvaliteter og verneverdier i foreslåtte Kile naturreservat er beskrevet i Ecofact rapport 453 «*Naturfaglige registreringer i skog 2014*». Avgrenset verneverdig areal er uten tyngre tekniske inngrep. Furutrærne i øvre del er eldre, men sjeldent gamle og nesten alle er omtrent samme alder. Dette gjør at skogen vurderes som første generasjonsskog og lokaliteten har sannsynligvis vært beitet og mye mindre tresatt tidligere. Stedsnavn som Lynghei og Vardehei vitner også om en historisk mer heipreget vegetasjon. I løvblandingsskogen finnes det stubber som indikerer tidligere uttak.

Verneforslaget representerer en til dels svært rik blandingsskog i lavlandet, noe som er en sjelden naturtype i regionen. Det er registrert en del rødlistede arter i verneområdet, men potensialet for funn av flere vurderes som stort på grunn av den store treslagsvariasjon og rike markforhold som gir gode leveforhold for mange ulike arter, særlig av marklevendesopp og insekt. Verneforslagets største naturverdier knytter seg spesielt seg til de rike partiene med den store treslagsvariasjonen, men også til forekomsten av osp og barlind.

Området vurderes til å ha regional verdi (**), men med potensiale for verdiøkning over lengre tid.

Verneformål

Formålet med naturreservatet er å bevare et område med til dels svært rik blandingsskog i lavlandet med stor treslagsvariasjon. Området har forekomst av død ved i mange dimensjoner, forekomst av rødlistearter og stort potensiale som leveområde for flere rødlistearter på grunn av rike markforhold. Kile har i tillegg betydningsfulle forekomster av barlind og osp, noe som gjør det viktig i nasjonal sammenheng. Det er en målsetting å beholde verneverdiene i best mulig tilstand, og eventuelt videreutvikle dem.

Etter Fylkesmannens vurdering tilfredsstiller området de kravene som stilles i naturmangfoldloven § 37 for områder som kan vernes som naturreservat.

Andre interesser

Området er i dag i bruk til små- og storviltjakt. Det er også noe i bruk til friluftsliv og sporadisk orienteringsaktivitet med få løpere. Utover dette er ikke Fylkesmannen kjent med at det er andre interesser knyttet til området.

Saksbehandling

Bakgrunn

Vern av skog har de siste 15 årene vært prioritert i verneplanarbeidet i Norge. Gjennom behandlingen av St.meld. nr. 25 (2002-2003) sluttet Stortinget seg til Regjeringens innstilling om en kraftig opptrapping av skogvernet. Den samme stortingsmeldingen trakk også fram viktige prinsipper og satsingsområder for en opptrapping av skogvernet. Et slikt prinsipp er at et utvidet skogvern skal følge de faglige anbefalingene fra rapporten til NINA og Skogforsk om «Evalueringen av skogvernet i Norge».

Regjeringens arbeid knyttet til vern av skog foregår nå etter to hovedlinjer; frivillig vern av skog og vern av skog på statens grunn. I stortingsmeldingen trekkes begge strategiene fram som viktige for å oppnå myndighetenes mål for det fremtidige skogvernet i Norge. Ordningen med frivillig vern innebærer at skogeier(e) tilbyr staten vern av egne skogarealer. Arbeidet skjer i nært samarbeid mellom Norges skogeierforbund og miljøvernmyndigheten. Miljøvernmyndigheten vurderer tilbudet og iverksetter gjennomføring av naturfaglige registreringer for å få kartlagt verneverdiene. Dersom det etter en slik registrering er aktuelt å fremme et forslag om vern for det kartlagte arealet, blir det holdt forhandlinger med grunneier(e) om avgrensning, utforming av verneforskrift samt økonomisk erstatning. Når staten og grunneier er kommet til enighet om disse punktene vil verneforslaget gjennomgå saksbehandling i tråd med reglene i naturmangfoldloven.

Verneprosessen for området

Fylkesmannen mottok tilbud om frivillig vern i mars 2013, og Ecofact gjennomførte naturfaglige registreringer i oktober 2014. Rapport fra feltarbeidet forelå i mai 2015. Det ble gjennomført skogregistreinger i feltsesongen 2015 som grunnlag for erstatningsbeløp. Det ble fattet vedtak om vern av Kile naturreservat 11.12.2015, og avtalt erstatningsbeløp ble utbetalt. Etter vernevedtak ble imidlertid Fylkesmannen gjort oppmerksom på at verneområdets avgrensning i vernekartet ikke var i samsvar med det som lå til grunn for avtalen med grunneier. Fylkesmannen vurderte utvidelsen av verneområdet som så stor at en ny verneprosess med oppstartsmelding, høring og tilråkning til Miljødirektoratet ville være påkrevd. Vi ber likevel Miljødirektoratet om å vurdere hvorvidt den foreslåtte utvidelsen av Kile naturreservat krever tilråkning til Klima- og miljødepartementet med påfølgende vedtak ved Kongelig resolusjon.

Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder sendte ut melding om oppstart av verneprosess for utvidelse av Kile naturreservat den 19.04.2016. Det ble informert om oppstartsmeldingen i brev til grunneier, Vennesla kommune, Vest-Agder fylkeskommune, Statens Vegvesen Region Sør, Agder Energi samt aktuelle lokale lag og foreninger. Melding om oppstart av verneplanarbeid ble også annonsert i Fædrelandsvennen. Det kom inn tre innspill til oppstartsmeldingen som ble kommentert i høringsdokumentet (verneplanen). Fylkesmannen viser til dette for utfyllende kommentarer av innspillene.

Verneforslaget ble sendt ut på høring sammen med forslag til vern av seks andre skogområder i Aust- og Vest- Agder i brev av 13.05.2016. Verneforslaget lå ute til høring i perioden 13.05.2016 til 8.07.2016. Det kom inn totalt 9 innspill til verneplanen. En oppsummering samt Fylkesmannens vurdering av innspillene følger lenger bak i dokumentet.

Det er på bakgrunn av høringsdokumentet og innkomne merknader at Fylkesmannen med dette sender sin tilrådning til Miljødirektoratet. Etter direktoratet har gjort sin vurdering, sendes deres tilrådning videre til Klima- og miljødepartementet. Der vil saken bli forberedt og lagt frem som forslag om vernevedtak for Kongen i statsråd. Etter vedtak ved kongelig resolusjon vil Fylkesmannen bekjentgjøre vedtaket, og sørge for at reservatet blir skiltet og merket. Grensemerking utføres vanligvis av jordskifteretten, mens Statens naturoppsyn har ansvar for annen merking, tilsyn og vedlikehold.

Viktige endringer etter høring av verneplanen

Innholdet i verneplanen har i det store og hele vært ute til høring i forbindelse med vernevedtaket som ble fattet 11.12.2015 da det nå kun er vernegrensen som er endret. På bakgrunn av innspillet fra Landbruksdirektoratet er det gjort en endring i verneforskriften slik at det etter søknad åpnes for nødvendig motorferdsel i forbindelse med utsetting av saltstein.

Forvaltning, økonomiske og administrative konsekvenser

Utgangspunktet for å opprettholde verneverdiene i naturreservatet er at skogen skal få utvikle seg fritt uten nevneverdig skjøtsel. Det antas videre at det heller ikke vil være nevneverdig behov for skjøtsel i området i fremtiden. Dersom dette behovet skulle endre seg med tiden, vil forvaltningsmyndigheten utarbeide en forvaltnings- eller skjøtelsesplan. Videre må forvaltningsmyndigheten også sørge for tilgjengelige ressurser for administrasjon av området, herunder behandling av eventuelle dispensasjonssøknader samt oppfølging av oppsynstjenesten.

Lokal og sentral høring

Verneplanen for utvidelse av Kile naturreservat ble sendt på lokal høring til grunneier, Vennesla kommune, Vest-Agder fylkeskommune, Statens Vegvesen Region Sør og Agder Energi samt til følgende berørte lokale bruker- og interesseorganisasjoner: NIVA region Sør, Naturvernforbundet i Vest-Agder, Naturvernforbundet i Kristiansand, Norsk Zoologisk forening, Sørlandsavdelingen, Norsk Ornitologisk forening, Mandal lokallag, Norsk Ornitologisk forening, Kristiansand lokallag, Agder Botaniske forening, Agder Naturmuseum og botaniske hage, Norges Bondelag Agderkontoret, Agder Historielag, Vest-Agder bonde- og småbrukarlag, Vest-Agder sopp og nyttevekstforening, Norsk entomologisk forening, DNT Sør, Midt-Agder friluftsråd, Forum for Natur og friluftsliv-Agder, NJFF Vest-Agder og Vennesla Historielag.

Verneplanen ble videre sendt på sentral høring til følgende parter: Norsk organisasjon for terreng sykling (NOTS), AVINOR AS, Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard, Biologisk institutt, Universitetet i Oslo, Den Norske Turistforening, Fakultetet for naturvitenskap og teknologi – NTNU, Forsvarsbygg, Friluftslivets fellesorganisasjon, Friluftsrådernes Landsforbund, Jernbaneverket, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Kommunenes sentralforbund, Luftfartstilsynet, Natur og Ungdom, NHO Reiseliv, Norges Bondelag, Norges Fjellstyresamband, Norges Geologiske Undersøkelser, Norges handikapforbund, Norges Idrettsforbund og olym. og paraolymp., Norges Jeger- og Fiskerforbund, Norges Luftsportsforbund, Norges Miljøvernforbund, Norges Naturvernforbund, Norges Orienteringsforbund, Norges vassdrags- og energidirektorat, Norsk Biologforening, Norsk Bonde- og Småbrukarlag, Norsk Botanisk Forening, Norsk institutt for naturforskning, Norsk institutt for skog og landskap, Norsk Orkideforening, Norsk Ornitologisk Forening, Norsk Sau og Geit, Norsk Zoologisk Forening, Norskog, NSB hovedadm., NTNU, Ringve botaniske have, NTNU, Vitenskapsmuseet, Riksantikvaren, SABIMA, Statens Kartverk, Landbruksdirektoratet, Statkraft SF, Statnett SF, Stedsnavntjenestene for Østlandet og Agderfylkene, Statskog, Norges miljø- og biovitenskapelige universitet, Universitetet i Bergen, Universitetet i Tromsø, Universitetets naturhistoriske museer og botanisk hage, Vegdirektoratet, Verdens Naturfond og Villreinerådet i Norge.

Innkomne høringsinnspill til verneplanen

Ved høringsfristens utløp var det kommet inn 9 innspill til verneplanen. En sammenfatning av innspillene følger nedenfor.

Forsvarsbygg har ingen merknader til planavgrensningen for Kile naturreservat.

Stedsnavntjenesten for Østlandet og Agderfylkene har ingen merknader til at Kile naturreservat beholdes som navn også for det utvidede naturreservatet.

Statens Vegvesen Region Sør har ingen merknader til det foreslåtte verneområdet.

Jernbaneverket har ingen merknader til opprettelse av verneområdet.

Kartverket har ingen merknader knyttet til opprettelse av verneområdet.

Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard har ingen merknader til den foreslåtte utvidelsen av Kile naturreservat.

Vest-Agder fylkeskommune har ingen merknader til den foreslåtte utvidelsen av Kile naturreservat.

Norsk organisasjon for terrengsykling er positive til opprettelse av vernet, men ber om at verneforskriften tillater sykling på eksisterende veger og stier.

Landbruksdirektoratet påpeker at det fra direktoratets side generelt er ønskelig at det går tydelig frem av verneplanen om og i så fall hvordan de aktuelle områdene nyttes i landbrukssammenheng ved vernetidspunkt. Det pekes videre på at det er åpnet for beiting, men ikke for gjerding i verneforskriften, og at det bør vurderes om det kan åpnes også for gjerding. Det bes videre om at det gis spesifiserte dispensasjonsbestemmelser eller bestemmelser om unntak fra ferdselsbestemmelsene for nødvendig bruk av motorferdsel for utsetting av saltstein i de områdene det er åpnet for det.

Fylkesmannens kommentarer til innspillene

Mindre språklige endringer og rettelser i verneforskriften blir ikke kommentert nærmere. Større endringer vises i kursiv i vedlagt verneforskrift. Fylkesmannen finner det ikke nødvendig med utfyllende kommentarer til innspillene fra Forsvarsbygg, Stedsnavntjenesten for Østlandet og Agderfylkene, Statens Vegvesen Region Sør, Direktoratet for mineralforvaltning, Jernbaneverket, Kartverket og Vest-Agder.

Forslag til verneforskrift § 7 f) åpner for at det etter søknad kan startes opp med beiting i naturreservatet og gjennom § 4 f) er det åpnet for utsetting av saltstein. Siden det ikke pågår beite i området ved vernetidspunkt mener Fylkesmannen at det er naturlig å vurdere oppsetting av gjerde sammen med søknad om beite når dette eventuelt blir startet opp. Det tas videre inn en spesifisert dispensasjonsbestemmelse knyttet til nødvendig motorferdsel i forbindelse med utsetting av saltstein da dette vurderes til ikke å påvirke verneverdiene nevneverdig.

Fylkesmannen har ikke funnet grunn til å endre verneforskriften til å tillate sykling utenfor eksisterende veier.

Fylkesmannens tilråding

Fylkesmannen i Aust-og Vest-Agder anbefaler at området vernes som utvidelse av eksisterende Kile naturreservat med de endringer som fremgår av tilrådingen, men for øvrig med verneforskrift som i høringsforslaget. Justert vernekart finnes som eget vedlegg til tilrådingen.

Vedlegg 1 – Beskrivelse av området

LOKALITET:	Kile
KOMMUNE:	Vennesla
FYLKE:	Vest-Agder
KARTBLAD M711:	1511 IV
VERNEKATEGORI (samlet omr.):	Regionalt verneverdig (**)
VEGETASJONSSONE:	Boreonemoral
VEGETASJONSSEKSJON:	Klart oseanisk (O2)
HØYDE OVER HAVET:	Ca. 165-295m
AREAL:	264 daa

Områdebeskrivelse

Undersøkellesområdet ligger i den nordvestvendte lisa på østsiden av Kilefjordens sørligste del. Området er ca. 1 km langt på det lengste og 0,9 km bredt. Topografisk er området ganske variert med et noe slakere «platå» oppe på Lynghei (295 moh.) og en brattere nordvestvendt lise med varierende helning fra slakere partier til bratter partier og små bergvegger ned mot Kilefjorden (167 moh.). Berggrunnen består av øyegneis, granitt og foliert granitt (NGU atlas). Løsemassedekket består av morene i ulik tykkelse, men generelt ganske tynt dekke med stedvis fjell i dagen (NGU atlas). Undersøkellesområdet ligger i boreonemoral sone i klart oseanisk seksjon (Moen 2008).

Bare en del av undersøkellesområdet er blitt vurdert som verneverdig. Den ikke verneverdige delen er blitt tatt ut da den bestod av hogstflater og ungskog eller middelaldrende furuskog uten kontinuitet, rike vegetasjonstyper eller spesielt mye død ved. Denne skogtypen er vanlig på Sørlandet.

Skogstruktur/påvirkning

Ospene er ofte gamle og det finnes en del grove ospelæger, oftest i middels eller tidlige nedbrytningsstadier. Furutrærne er eldre, men sjeldent gamle, og nesten alle er i omtrent samme alder. Dette gjør at skogen vurderes som første gen med lav kontinuitet av død ved. Lokaliteten har sannsynligvis vært beitet og mye mindre tresatt tidligere. Stedsnavn som Lynghei og Vardehei vitner også om en historisk mer heipreget vegetasjon. I det rike kjerneområdet er de fleste trærne yngre til middelaldrende, men en del gamle trær av særlig gran, osp, bjørk, selje og barlind forekommer. Det finnes også enkelte gamle lind, eik og furu. Lindene har ofte grove gamle sokler. Det finnes en del død ved inne kjerneområdet, særlig av osp, men også noe av furu, selje, bjørk, hassel, rogn, eik og lind. En del av de levende eikene har død ved i form av døde partier og mindre hulrom i stammene. Død ved forekommer i alle dimensjoner opp til temmelig grove stammer og finnes først og fremst i tidlige til middels nedbrytningsstadier. Spredte gamle stubber av eik indikerer at det tidligere har vært tatt ut virke av skogen. Dette sammen med det faktum at de fleste trærne er unge til middelaldrende gjør at dødvedkontinuiteten vurderes som lav.

Verneverdier

Avgrenset verneverdig areal er uten tyngre tekniske inngrep. Furutrærne i øvre del er eldre men sjeldent gamle og nesten alle er omtrent samme alder. Dette gjør at skogen vurderes som første generasjonsskog og lokaliteten har sannsynligvis vært beitet og mye mindre tresatt tidligere. Stedsnavn som Lynghei og Vardehei vitner også om en historisk mer heipreget vegetasjon. I løvblandingsskogen finnes det stubber som indikerer tidligere uttak.

Verneforslaget representerer en til dels svært rik blandingsskog i lavlandet, noe som er en sjelden naturtype i regionen. Det er registrert en del rødlistede arter i verneområdet, men potensialet for funn av flere vurderes som stort på grunn av den store treslagsvariasjon og rike markforhold som gir gode leveforhold for mange ulike arter, særlig av marklevendesopp og insekt. Verneforslagets største naturverdier knytter seg spesielt seg til de rike partiene med den store treslagsvariasjonen, men også til forekomsten av osp og barlind.

Verneformål

Området foreslås vernet som naturreservat med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 34 jf. § 37 og § 62.

Formålet med naturreservatet er å bevare et område med rik blandingsskog representativt for indre deler av Vest-Agder, med områdets flora, fauna og naturlige økologiske prosesser. Kile har mye barlind og gammel osp av grov dimensjon.

Tekniske inngrep

Det er ingen kjente tekniske inngrep i området.

Planstatus

I gjeldende kommuneplan er området som foreslås vernet avsatt til landbruks-, natur- og friluftsområde (LNF) i kommuneplanen.

Andre interesser

Området er i dag i bruk til små- og storviltjakt. Det er også noe i bruk til friluftsliv. Utover dette er ikke Fylkesmannen kjent med at det er andre interesser knyttet til området.

Vedlegg 2 – Verneforskrift

Fastsatt ved kongelig resolusjon.....med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 34, jf. § 37 og § 62. Fremmet av Klima og miljødepartementet.

§ 1. (formål)

Formålet med naturreservatet er å bevare et område med til dels svært rik blandingskog i lavlandet med stor treslagsvariasjon. Naturreservatet tar særlig sikte på å bevare en større forekomst av barlind og eldre osper. Det er en målsetting å beholde verneverdiene i best mulig tilstand, og eventuelt videreutvikle dem.

§ 2. (geografisk avgrensning)

Naturreservatet berører følgende gnr./bnr.: Vennesla kommune: 93/18. Naturreservatet dekker et totalareal på ca. 264 dekar. Grensene for naturreservatet går fram av kart datert Klima- og miljødepartementet xx.xx.xxxx. De nøyaktige grensene for naturreservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Vennesla kommune, hos Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder, i Miljødirektoratet og i Klima- og miljødepartementet.

§ 3. (vernebestemmelser)

I naturreservatet må ingen foreta noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet. I naturreservatet gjelder følgende vernebestemmelser:

- a) Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er vernet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter og sopp (inkludert lav) eller deler av disse fra naturreservatet. Planting eller såing av trær og annen vegetasjon er forbudt.
- b) Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er vernet mot skade, ødeleggelse og unødig forstyrrelse. Utsetting av dyr er forbudt.
- c) Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg, gjerder, andre varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker e.l., framføring av luftledninger, jordkabler, kloakkledninger, bygging av veier, drenering eller annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking eller bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen av tiltak er ikke uttømmende.
- d) Bruk av naturreservatet til idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.

§ 4. (generelle unntak fra vernebestemmelsene)

Vernebestemmelsene i § 3 annet ledd er ikke til hinder for:

- a) Sanking av bær og matsopp.
- b) Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldende lovverk.
- c) Felling av store rovdyr i samsvar med gjeldende lovverk.
- d) Vedlikehold av bygninger, veier og andre anlegg og innretninger i henhold til tilstand på vernetidspunktet.
- e) Merking, rydding og vedlikehold av eksisterende stier, løyper, bruer og skilt.
- f) Utsetting av saltstein.
- g) Bålbrenning med tørrkvist eller medbrakt ved, i samsvar med gjeldende lovverk.

§ 5. (regulering av ferdsel)

All ferdsel skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner. I naturreservatet gjelder følgende bestemmelser om ferdsel:

- a) Motorisert ferdsel til lands og til vanns er forbudt, herunder landing og start med luftfartøy.
- b) Utenom eksisterende veier eller traseer godkjent i forvaltningsplan, er bruk av sykkel, hest og kjerre samt ridning forbudt.

§ 6. (generelle unntak fra ferdselsbestemmelsene)

Ferdselsbestemmelsene i § 5 er ikke til hinder for gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i forbindelse med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket gjelder ikke øvingsvirksomhet.

Ferdselsbestemmelsene i § 5 annet ledd er ikke til hinder for:

- a) Nødvendig motorferdsel i forbindelse med uttransport av syke og skadde bufe. Kjøretøy som benyttes skal være skånsomt mot markoverflaten. Det skal gis melding til ansvarlig oppsyn for verneområdet i forkant av kjøring.
- b) Nødvendig uttransport av felt elg og hjort med lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.
- c) Landing og start med Forsvarets luftfartøy.

§ 7. (spesifiserte dispensasjonsbestemmelser)

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til:

- a) Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.
- b) Istandsetting, vedlikehold og skjøtsel av kulturminner.
- c) Avgrenset bruk av reservatet for aktiviteter nevnt i § 3 d.
- d) Tilrettelegging og bruk av reservatet for friluftsliv og pedagogiske aktiviteter dersom det ikke er i strid med vernevedtakets formål.
- e) Nødvendig motorferdsel i forbindelse med aktiviteter etter § 4 d, e og f samt § 7 a og b.
- f) Beiting.

§ 8. (generelle dispensasjonsbestemmelser)

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jf. naturmangfoldloven § 48.

§ 9. (skjøtsel)

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan iverksette tiltak for å opprettholde eller oppnå den natur- eller kulturtilstand som er formålet med vernet, jf. naturmangfoldloven § 47.

§ 10. (forvaltningsplan)

Det skal utarbeides forvaltningsplan med nærmere retningslinjer for forvaltning av naturreservatet. Forvaltningsplanen kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 11. (forvaltningsmyndighet)

Miljødirektoratet fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 12. (ikrafttredelse)

Denne forskriften trer i kraft straks.